

Καππαδόκης

Η **Καππαδοκία** (Τουρκικά Karadokya), αρχαία ελληνική λέξη που προέρχεται από το Περσικό: **Κατπατούκα** που σημαίνει "**η χώρα των όμορφων αλόγων**"), είναι μία από τις μεγαλύτερες περιοχές της ανατολικής Μικράς Ασίας. Σήμερα το έδαφός της ανήκει σε πέντε τουρκικές επαρχίες: Καισάρειας, Νίγδης, Κιρ-Σεχίρ, Ακσαράι, Νεβσεχίρ.

Οι κάτοικοι της Καππαδοκίας λέγονται **Καππαδόκες**(εν. **Καππαδόκης** -κη (καθ. **Καππαδόκης** -ου, αλλά και **Καππάδοξ** -κος).

Σημασια της φράσης

Ετερος Καππαδοκης

Ενεφανισθη και άλλο νέο "μούτρο" στην υποθεση, διαδικασια, ομηγυρη, παρεα.

Ο χαρακτηριζομενος ως **Καππαδόκης** δεν είναι ευπροσδεκτος και θεωρειται μπελάς.

Δεν ξερουμε αν η φραση αναφερεται γενικα στην εμφανιση ενός οποιουδηποτε κατοικου της καπαδοκιας (που δεν εχαιραν καμιας εκτιμησης βλ. [Τρία Κάππα](#)) ή αν προκειται για καποιον με το επωνυμο "**Καππαδόκης**" που ηταν "συνθετος χαρακτηρας" (διαβαζε καθαρμα) .

Ο Καππαδόκης

Ο Ιωάννης Καππαδόκης υπήρξε μια σημαντική προσωπικότητα στα πολιτικά και οικονομικά πράγματα επί αυτοκράτορος Ιουστινιανού Α΄ (527-565). Κατείχε κατά καιρούς τα αξιώματα του Illustris, Numerarius, Magister Militum Praesentalis και του Σκριναρίου. Ο χώρος δράσης του υπήρξε η Κωνσταντινούπολη και η Αίγυπτος προς το τέλος της ζωής του ως κληρικός. Ξεχώρισε με τον σύνθετο χαρακτήρα και την έντονη δραστηριότητα του στην πολιτική ζωή της Κωνσταντινούπολης.

Εκείνος ο ξετσιπίωτος κλέφτης του λαού και αχόρταγος ληστής, ο Ιωάννης ο Καππαδόκης, έβρισκε πάντα τρόπους να οικονομάει χρήματα για το Αυτοκρατορικό Ταμείο. Για το λόγο αυτό φάνταζε στα μάτια του Ιουστινιανού «σαν διορατικός οικονομολόγος και σαν αληθινό εύρημα». Του είχε γίνει λοιπόν απαραίτητος για την πραγματοποίηση των προγραμμάτων του. Ο Προκόπιος μας λέει ότι ο Καππαδόκης ήταν το πιο πονηρό, αλλά και το πιο δυνατό μυαλό της εποχής του.

Ιππ. Πορτοκαλιδης - Το παρεξηγημένο Βυζαντιο

Τρία Κάππα

Ο Πορφυρογέννητος αναφερεται στο «Περι Θεμάτων» του:^{9575.77 [43]}

Διαβεβόηται δὲ παρὰ
πάντων ἐπὶ κακοτροπία τῶ τῶν Καππαδόκων γένος, ὡς
καὶ παροιμίαν περὶ αὐτῶν ἐξενεχθῆναι τοιαύτην·
Τρία κάππα κάκιστα Καππαδοκία, Κρήτη καὶ
Κιλικία. Καὶ ἐν ἐπιγράμμασι·

Καππαδόκαι, φαῦλοι (47) μὲν αἰεὶ ζώνης δὲ τυ-
[χόντες,

Φαυλότεροι κέρδους δ' εἴνεκα φαυλότατοι·
Ἦν δ' ἄρα δις καὶ τρίς μεγάλης δράξονται ἀπή-
[της,

Ἀὐτὸς τότε γίνονται φαυλοπιφαυλότατοι.

Καὶ ἄλλος·

Καππαδόκην (48) ποτ' ἐχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ
[καὶ αὐτὴ

Καίθαυε γευσάμενη αἵματος ἰοδόλου.

Ζώνης τυχόντες = ὅταν αναλάβουν κάποιο αξίωμα.

Οχιὰ να τους δαγκώσει ψοφάει.

Με τα 3 κάππα φαίνεται να συμφωνεῖ, ὡς πρὸς τοὺς Κρήτες τουλάχιστον, καὶ ὁ Ἀποστολὸς Παῦλος (πρὸς τὴν Σαῦλον, ἢ Σαούλ):

¹² εἶπέν τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης, **Κρήτες αἰεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.** ¹³ ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει,

Παυλοῦ πρὸς Τίτον 1.12-13

Αναφορές

Διαπίστωσα πρὶν λίγες μέρες γιὰ μιὰ ἀκόμη μιὰ φορὰ πόσο δίκιο εἶχε. Εξηγούμαι ἀμέσως. Παρευρέθη σε μιὰ συνάντηση ἡ ὁποία κατέληξε σε μιὰ ἐξουθενωτικὴ «συζήτηση» ἀνάμεσα σε πέντε ἀνθρώπους. Ἡ ὀφθαλμοέγκουσα ἀριστερόστροφη μονοπωλοῦσε τὴ συζήτηση. Οἱ ἄλλες δύο γυναῖκες ἀκούγαν με περισσὴ περιέργεια καὶ θαυμασμό. Ὁ **ἕτερος καππαδόκης** κρεμόταν ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς ὁμιλοῦσας. Ὁ εἰλικρινὴς υ[η]μέτερος δὲν μπορούσε παρὰ νὰ μὴν παραμείνει θλιβερά σιωπηλός.

Πηγή : <http://reflexivity.wordpress.com/2007/09/18>